

i dette Ting, fremkommet Onsker og Udtalelser i denne Retning. Man ønskede Tolden paa Raastoffer frigivet, man ønskede Tolden paa Livsformødenheder nedsat og endelig Beskyttelsen reguleret paa en saadan Maade, at Industrien fremtidig kunde arbejde i Ro og ikke være udsat for, at der stadig skulde opstaa Krav om Reform for dette Omraade. Det lykkedes som sagt ikke den Gang, hvor meget energisk og dygtigt Arbejde, der end blev udfødt fra dette Tings Side, at føre Sagen igennem. Der er nu kun hengaaet 4 Aar, og i den Tid har der ikke været No hele Tiden. Landhusholdningssekskabet har saaledes nedsat en Kommission angaaende denne Sag, og der har altsaa ikke paa dette Omraade været No. Som denne Kommission skal sammensættes, ville de sagkyndige kun have meget liden Udflugt til at gøre sig gældende, og selv om der fremkommer Udtalelser fra de sagkyndige, bliver det et andet Spørgsmaal, om Kommissionen vil tage Hensyn dertil. Det er derfor mit Haab, at dette høje Ting, som jo altid har hævdet ikke alene Byernes og Landbrugets Ligeberettigelse, men ogsaa, at Industrien og Haandværket ikke skulde ligge under i en Kamp, som let kunde blive rest, og saa vil vil bidrage sit til, at Sammensætningen af Kommissionen maa blive mere betryggende, end det ser ud til for Øjeblikket. Det er ikke, fordi jeg frygter for, at den Frihandelsfare, der af enkelte Fanatikere er hejst her i vort Land, vil blive fulgt af ret mange her paa Rigsdagen, hverken i dette eller i det andet Ting. Vel have vi forleden Dag hørt stærke Udtalelser i den Retning. Vi hørte, at Landbruget var Staten, og vi andre, hvad var vi? Vi vare blind, vi producerede under en høj Toldbeskyttelse lidt Karduspapir og lidt Handsker, og for Resten levede vi godt af det, de andre betalte i Toldbeskyttelse. Jeg tror nu ikke en Gang, at den ærede Taler (Vossen) mente det saa slemt med os, som det saa ud til, og ved nærmere Eftertænk vil vist haade han og de, som følge ham paa dette og andre Omraader, se, at Toldbeskyttelsen kommer ikke paa alle Omraader eller fuldt ud de industridrivende til gode. Tværtimod! Toldbeskyttelsen bæres jo ikke alene af Landbruget, som det før blev omtalt, men i lige saa høj Grad, og jeg tør vel sige i højere Grad,

af andre Stænder, og den bliver jo heller ikke fuldt ud en Fordel for de industridrivende. Paa de fleste Omraader virker den kun regulerende, idet vi, hvis vi ingen Toldbeskyttelse havde, vilde have akkurat de samme Priser at betale for Varer, som bleve indforskrevne fra Udlandet. Kun ere vi nu, i Lø af den mindre Beskyttelse, som vi have paa mange Positioners Omraade, i Stand til at oparbejde en Industri her i Landet, som kan skabe Eksistensbetingelser og skaffe Brødet til den talrige Arbejderbefolkning, som Landbruget, hvor gerne det end ønskede det, dog alligevel ikke vil være i Stand til at forsyne.

Jeg skal ikke give efter for Fristelsen til at følge de ærede Medlemmer, der ere komne ind paa en Debat om, hvad der paa Finansloven forholdsvis ydes til Landbruget og til Industrien, til Købstæderne og til Landet. Det forekommer mig, at den Slags Debatter ikke føre til ret meget. Man skal ikke uddybe Kløften, ikke gøre den større, end den mulig kan være i Forvejen, men tværtimod søge at komme hinanden i Møde paa forskellige Omraader. Vi ville dog ikke paa noget Omraade Tillintetgørelse af berettigede Eksistenser, og jeg tvivler ikke om, at selv de af mine ærede Kolleger her i det høje Ting, der ville være med til en Toldreform i en mere fri Retning end den nugældende Toldlov, dog alligevel ikke ville være med til at ødelægge de mange Eksistenser og de store Værdier, der her staa paa Spil. Det er min Overbevisning, at vi gøre bedre i at komme hinanden i Møde paa dette som paa andre Omraader, og i Stedet for at tale om, hvad den ene faar og hvad den anden faar, søge hver især at faa det bedste ud af det til Held og Gavn for Samfundet i dets Helhed.

Jeg kunde fristes til over for det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg) at komme med et lille Svar paa enkelte af hans Udtalelser, men jeg antager, at det ærede 6te Medlem for 2den Kredts (P. G. C. Jensen) vil gøre det. Jeg maa maasse blot antyde, at naar det ærede Medlem udtalte, at Frihavnen var bygget udelukkende til Fordel for Handel og Industri, forekommer det mig ikke ret at passe. Den er bygget til Gavn for vort Fædreland i det hele taget og ikke mindst, som vi haabe,